

Novoneyra en cores

A. R. López e M. Dopico (coords.)

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

LÓPEZ, A. R. E M. DOPICO (COORDS.) (2012 [2010]). “Novoneyra en cores”. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 820 (13 de maio), 1-12. Reedición en *poesiagalega.org*. Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura. <<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1437>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

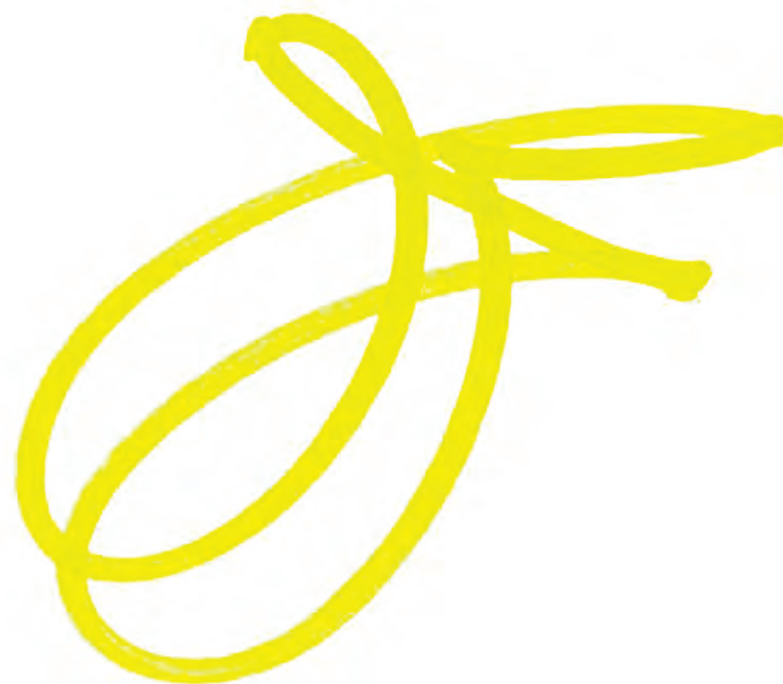
LÓPEZ, A. R. E M. DOPICO (COORDS.) (2010)]. “Novoneyra en cores”. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 820 (13 de maio), 1-12.

* Edición dispoñíbel desde o 17 de xaneiro de 2012 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

13 MAIO DO 2010 - NÚMERO 820

r d l

REVISTA
**DAS
LETRAS**

Novoneyra en còr

A mediados dos anos setenta, Uxío Novoneyra publicaba as primeiras traducións da poesía de Mao Tse-tung ao galego. Os textos eran froito do seu interese polo maoísmo nesa época, tras romper dramaticamente co “socialismo real” da Unión Soviética pola invasión de Praga (1968). Porén, a pesar de facer as traducións, e co seu costume de regalar todos os libros que lle pasaban polas mans, Novoneyra non tiña á altura dos primeiros oitenta ningún libro cos poemas orixinais de Mao. Xosé Beiroa, un coñecido activista compostelán, ensinoulle un día unha edición en chinés deses poemas e Novoneyra quedou fascinado pola grafía. Pedíulle que llo regalase e

Novoneyra en cores

a cambio, fíxolle unha edición manual das súas traducións. Esa edición, insólita en Novoneyra pola presenza da cor, é a que hoxe reproducimos en fícsímil nos monográficos de Revista das Letras e xa nas vésperas dun 17 de Maio que lembrará ao poeta do Courel. Xunto a este prezado material –conservado por Beiroa– incluimos tres caligramas –ou ergogramas– que Novoneyra tracexou xunto a tres dos seus poemas mecanografiados. De novo, trátase de pezas que inclúen a cor e que abren unha nova dimensión cromática nun creador en constante esculca expresiva.

CATRO POEMAS DE MAO TSE TUN, UN DELES RESPONSTA A OUTRA DE LU YOU

Achegados ó galego por U.N.N.

11
poemas
de Mao Tse Tung

Un deles en resposta a outro
de Lu You que tamén
se incluí.

Ma Tse
de SARET DELLOS

Montañas

Montañas

● Tesos cumes!

Agallope fustrigo o meu cabalo sin desmontar xamais.
Volvo a cabeza e !opasmo!
Estou a tres pes e tres polegadas do ceo.

Tesos cumes!

Mares e ríos que se envolquiñan debrocan i estoupan en ondas.
Tola carreira.
Troupel de cábalos bébedos de combate.

Tesos cumes!

Furades o azul sin romear as puntas.
O ceo caira
se a vosa forza non-o sosteña.

Mao Tse Tung/

envolquiñan : zervolcan.
debrocan : volcan, verten.
sosteña : sostuere.

A Longa Marcha

A Longa Marcha

2.

rDL | 5
Galicia Hoxe 13/03/10

- O Exército "Rojo" non-o arredan os atrancos da Longa Marcha.
Dez mil ríos, mil montes nada son pra eles.
Os Cinco Cordais da China ondiñas como nebra.

Baixo das súas plantas
os colosais macizos de Wumeng
desfáanse coma terróns de azucar.

Tépedos cantís neboentos nos que bate o Yangtsé!
Frias cadeas de ferro sobre a ponte do Tatú!

Que ledicia ver as infindas neves do Minshan!
Unha vez cruzadas
os tres Exércitos sorrín...

Mao Tse Tung/

tépedos : morno
cantís : rompentés

Nubes de Inverno

Nubes de Inverno

- As nubes do Inverno cargadas de neve -fiañas brancas voan-.
Murchas as mil flores poucas son as que quedan.

As ondas de frío barren o alto ceo
e un soave alento da terra sobe.

De sempre os herois expantan tigres e leopardos
i en de xamais o valente se encolle diante do oso.

A flor da ciroleira ama a neve que enche o espacio
e non é extraño que morran as moscas.

Mao Tse Tung/

F
fiañas : fiacho
expantan : osan

Poema da flor

Do poeta LU' YOU.

ⓐ ONDI-A ponte rota, pra aló da casa de postas,
ábrese unha flor abandonada e sola.

No sol-por ela síntese sola e triste
e pra máis auga-e-aire dobrégana.

Non se propón ter pra si sola a Primavera,
deixa que a vexan tamén as demais flores.

Cando as suas follas soltas sexan barro e pó
aínda o seu recendo seguirá no aire.

Este poema foi respostado por MAO TSE TUNG

(O dorso)

Segue →

(Abis)

Oda da frol da cirroleira

O da da frol da cirroleira

AIRE-e-auga despiden a Primavera que seivai
i a neve que revoa saluda a sua volta.

Riba da pena do laz i os grandes carambelos
ábrese ainda dunha flor a gracia.

Fremosa ela non quer pra si sola a Primavera
e conténtase con anunciar a sua volta.

Cando as flores do monte se abrian plenas
estará no medio de elas todas rindo.

Mao Tse Tung

Resposta a LU YOU.

5 poemas achegados ó galego
por [illegible]
Impostela.
1994.

1991
Seguín) Fals
Pasión.

Olla decimo e nebra,
chegados da tebra!
Olla antigo e novo! Olla
que non linn quanto ó ponsar
Olla que neva!
Olla que leva
e sabe o que se sabe
e conto en nos cabe!
Olla aberto que abre
e fenta o conto do irvaluable!
Olla que pregunta clames di:
"Non puto non ser un ver así."

Mikaelena

GALICIA / ROSALÍA

1

GALICIA, será a miña xeneración quen te salve?
Irei un día do Courel a Compostela por terras libradas?

Non, a forza do noso amor non pode ser inútle!

1957

2

SANTA DA TERRA, ti sabes que o ceo non é noso.
Poden inseguranza e desamparo i acólleste ós bés certos:
a casa! o val! a patria homilde!
nosa patria pola que ti clameas furando a noite!

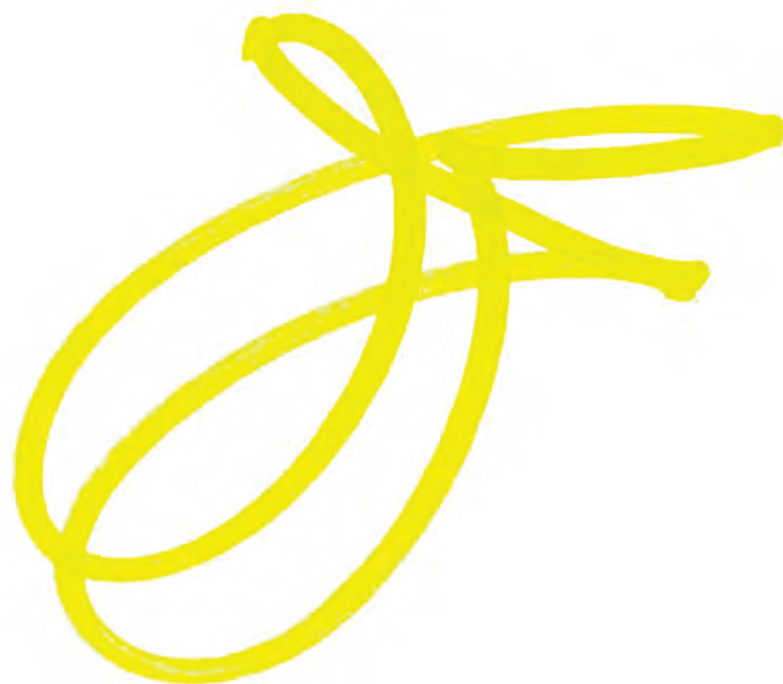
1958

Uxío NOVONEYRA

/ Do libro ELEXÍAS DO COUREL I OUTROS POEMAS
Col. ADONAIIS - Ed. RIALP. 1966.

A primeira parte / DO COUREL A COMPOSTELA/ ~~figuraba no poema~~
DUH GALICIA (Revista EUFONIA/Buenos Aires 1958), un dos primeiros
textos ou o primeiro texto declaradamente político e patriótico
publicado na Posguerra por un poeta galego residente en Galicia.
Sería contestado por Avelino Díaz no Nº seguinte da mesma revista
co poema SINTONÍA.

en letra miuda

11

2